

710 Я ПОДОРОЖУЮ

Українська мелодія

1. Я по_ до_ ро_ жу_ ю по шля_ху зем_нім, впе_не_но пря_му_ю
 2. Хоч важ_ка до_ ро_ га на зем_лі мо_я - йти зав_жди я хо_чу
 3. Го_ре та не_до_лю зу_стрі_ча_ю я і су_му_є час_то
 4. На зем_лі па_ну_ють мар_но_та і гріх, роз_став_ля_є сі_ті

у не_ бес_ний дім. Я не_ су_що_ден_но хрест свій на пле_чах
 по слі_дах Хрис_та. Шлях вузький, тер_ни_стий Він ко_лись про_йшов,
 тут ду_ша мо_я, та крі_пить на_ді_я ко_жен день ме_не,
 во_рог душ люд_ських. Ду_же не_без_печ_на путь зем_на мо_я,

і йду до Віт_чиз_ни, в світ_лі не_бе_са. А ко_ли при_йду я
 я по цій до_ро_зі в вічний край пі_шов. ра_дість віч_на жде.
 що в кін_ці до_ро_ги му_шу бу_ти я. му_шу бу_ти я.

до не_ бес_свя_тих, де ме_не че_ка_є мій Хрис_тос - Же_них,

бу_ де Він стрі_ ча_ ти і ме_ не ві_ та_ ти там у не_ бе_ сах.

Хрест Він з ме_ не зні_ ме і до Се_ бе при_ йме там у не_ бе_ сах.
 Він за_ го_ їть ра_ ни і три_ вог не ста_ не там у не_ бе_ сах.
 Сліз вже там не_ ма_ є, ра_ дість віч_ на ся_ є там у не_ бе_ сах.
 І піс_ ні по_ дя_ ки бу_ ду я спі_ ва_ ти там у не_ бе_ сах.